

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Dalphen – Rezidence Loučná, s. r. o., IČO 28596111**
sídlem Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova, 427/31 602 00 Brno-střed

o žalobě proti rozhodnutí Odvolacího finanční ředitelství ze dne 1. 4. 2025,
č. j. 9275/25/5100-41453-712140, ve věci zajišťovacích příkazů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 2. 6. 2025, doručenou soudu téhož dne, se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2025, č. j. 9275/25/5100-41453-712140, kterým byla zamítnuta odvolání žalobkyně, všechna ze dne 6. 3. 2025, (dále také „napadené rozhodnutí“).
2. Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) vydal dne 14. 2. 2025 zajišťovací příkazy, č. j. 491476/25/3200-80542-806560, č. j. 491635/25/3200-80542-806560,

Shodu s prvopisem potvrzuje

č. j. 491908/25/3200-80542-806560, č. j. 492097/25/3200-80542-806560, č. j. 492287/25/3200-80542-806560, č. j. 492729/25/3200-80542-806560 a č. j. 492866/25/3200-80542-806560, kterými uložil žalobkyni, aby ve prospěch správce daně zajistila úhradu stanovené daně z přidané hodnoty za zdaňovací období září roku 2021, leden, březen a červen roku 2022 a duben, červenec a srpen roku 2024, u které dosud neuplynul den splatnosti.

3. Proti těmto zajišťovacím příkazům podala žalobkyně odvolání, načež žalovaný tato spojil do jednoho řízení, neboť žalobkyní uplatňované námitky byly v odvoláních totožné, a rozhodl o nich v napadeném rozhodnutí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Žalobkyně v žalobě předně namítala, že ačkoli na výzvu správce daně k podání dodatečných daňových tvrzení za zdaňovací období ledna, března a června 2022 reagovala prakticky neprodleně odůvodněným vyjádřením, v němž vypočítává důvody, pro které má za to, že ji za uvedená období povinnost dle § 20a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“) netíží, vydal správce daně dne 14. 2. 2025, bez provádění nalézacího řízení, dodatečné platební výměry za tato zdaňovací období. Tento postup je dle žalobkyně nezákonný, neboť při odůvodněné negativní reakci daňového subjektu na výzvu k podání dodatečných daňových tvrzení má zásadně následovat nalézací řízení, za účelem správného zjištění a stanovení daně a jedná se pouze o snahu správce daně posílit odůvodnění vydání zajišťovacích příkazů.
5. Za nesprávný považuje žalobkyně závěr žalovaného, podle kterého při zkoumání naplnění podmínky existujícího rozhodnutí, kterým byla stanovena daň s neuplynulou dobou splatnosti pro vydání zajišťovacího příkazu se nepřihlíží k okolnostem, za kterých bylo rozhodnutí vydáno. Toto platí pouze u budoucího stanovení daňové povinnosti, což není tento případ. Pokud je daň stanovena evidentně nezákonným způsobem, patrným bez provádění dokazování, musí k tomuto odvolací orgán přihlížet.
6. Ohledně daňové povinnosti zdaňovacích období září 2021 a dubna, července a srpna 2024 žalobkyně s nálezy správce daně k těmto obdobím souhlasí (tedy uznává, že nebyla v daných termínech odvedena daň), ale poukazuje na skutečnost, že k patřičným odvodům došlo v jiných měsících a celkové saldo odvodů je v pořádku. Správce daně tak měl na vzniklou situaci aplikovat § 104 odst. 5 ZDPH.
7. Žalobkyně dále namítá, že obavy správce daně ohledně útlumu její činnosti jsou neopodstatněné, jelikož nadále pokračuje ve výstavbě na pozemcích v jejím vlastnictví, pokračuje ve výstavbě inženýrských sítí za 11 milionů Kč a připravuje 3. etapu bungalovů a apartmánů, přičemž s těmito tvrzeními se žalovaný nijak nevypořádal. Rozporuje také tvrzený odprodej nemovitých věcí, kde mělo dojít pouze k prodeji části z nich a k převodu parcel č. 18/1, 18/2, 18/20, 18/24, 18/25, 18/26, 18/27 a 18/29 nedošlo. Hodnota těchto pozemků spolu s rozestavěnými stavbami pak dle jejího tvrzení dosahují 35,5 milionů Kč, což považuje za hrubý nepoměr k částce uvedené v zajišťovacích příkazech, které dohromady požadují složení jistoty 1 683 657 Kč. I po převodu některých nemovitostí tak

Shodu s prvopisem potvrzuje

žalobkyně má dostatečný majetek a pokračuje v ekonomické činnosti. Rovněž s tímto se žalovaný v rozhodnutí nijak nevypořádává a ani nezpochybňuje. Navíc správce daně do výčtu převáděných nemovitostí zahrnul parcelu č. 18/4, kterou však žalobkyně nikdy nevlastnila, čímž se pokouší podpořit zdání, že se žalobkyně zbavuje majetku. K převáděným nemovitostem žalobkyně uvádí, že k převodu ji vedly vnější okolnosti způsobené mimo jiné aktivitou správce daně, který činil výzvy na investory, z čehož někteří z nich pojali nedůvěru proti osobě žalobkyně, což dokládá komunikací s investory. Obavy investorů se dále prohloubily zřízením zástavního práva na část nemovitých věcí, proto jim žalobkyně převody umožnila, s tím, že stavbu bude dále zajišťovat Dalphen Investment s.r.o., která, oproti žalobkyni, bude s investory v postavení zhotovitele, a ne prodávajícího. K vysvětlení těchto převodů ji žalovaný nijak nevyzval. Ostatních nemovitostí se žalobkyně nezabavila a jistotu zcela uhradila.

8. Podle žalobkyně také neexistoval nedoplatek, zjištěný ke dni 10. 2. 2025 ve výši 157 645 Kč. Jak správce daně uvádí v zajišťovacích příkazech ke dni 12. 2. 2025 eviduje příchozí platby ze dne 10. 2. a 11. 2. 2025 v celkové výši 154 372 Kč. Ke dni vydání zajišťovacích příkazů (14. 2. 2025) měl již započíst tyto platby na nedoplatky žalobkyně a nedoplatek by tak činil pouhých 3 273 Kč. Nezapočtením správce daně porušil § 166 odst. 1 písm. a) a § 150 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“) a snažil se takto opět posílit důvody pro vydání zajišťovacích příkazů. Rozhodnutím o zřízení zástavního práva ze dne 5. 2. 2025 navíc správce daně zajistil tento nedoplatek v rozhodnutí uvedenými nemovitými věcmi, které značně přesahují výši nedoplatku a v zajišťovacích příkazech tuto skutečnost opomíjí.
9. K výhradám žalovaného a správce daně k osobě jednatele Pavla Svobody žalobkyně uvádí, že tento se živil jako likvidátor a licitátor, takže často do společností vstupoval v době jejich ekonomického útlumu, kde často docházelo i k výmazu z rejstříku a šlo tak o součást jeho profesního života. Navíc ve skupině Dalphen působí už od jejího počátku. Taktéž výhrady ohledně sídla žalobkyně nepovažuje za relevantní pro posouzení útlumu její činnosti.

III. Vyjádření k žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 28. 7. 2025 navrhl zamítnutí žaloby. K námitce žalobkyně týkající se nesprávných závěrů ohledně způsobu stanovení daňové povinnosti uvádí, že řízení o zajištění daně je řízením při placení daní ve smyslu § 134 odst. 3 písm. b) DŘ. Jestliže byla v dílčím nalézacím řízení stanovena daň, odpadá povinnost zjišťovat přiměřenou pravděpodobnost vydání rozhodnutí, kterým bude žalobkyni stanovena daň. Tato je naplněna vydáním dodatečných platebních výměrů. V odvolacím řízení o zajištění daně se žalovaný nemůže zabývat námitkami vztahujícími se ke správnosti a zákonnosti stanovení daňové povinnosti, neboť ty jsou řešeny v nalézacím řízení. K výše uvedenému pak poukazuje na Metodický pokyn Generálního finančního ředitelství č. j. 43067/22/7700-00130-050237 ze dne 24. 8. 2022 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 6 Afs 125/2020 – 38, bod 11.

11. K námitkám týkající se nesprávných závěrů ohledně existence ohrožení dobytosti daně v budoucnu předně upozorňuje na to, že zajišťovací příkaz není rozhodnutím vydaným na základě dokazování, ale je pouze předběžné povahy a nelze provádět dokazování ve stejném rozsahu, jako v nalézacím řízení. Předpoklady budoucí nedobytnosti pak spatřuje jednak v tom, že jediným majetkem žalobkyně jsou nemovité věci (dle zjištění nevlastní žádná vozidla a na bankovních účtech nejsou žádné zůstatky), které jsou navíc zatíženy zástavními právy s lepším pořadím a dochází k jejich postupnému převádění na klienty, dále existencí předchozího nedoplatku ve výši 157 645 Kč, rizikové chování jednatelů a jeho minulé působení a hrozícího útlumu ekonomické činnosti, přičemž vše je řádně vysvětleno a odůvodněno v napadeném rozhodnutí i zajišťovacích příkazech.
12. Co se týče parcely č. 18/4 souhlasí s žalobkyní, tedy že uvedl v odst. 18 napadeného rozhodnutí nesprávné číslo parcely, ale jde o zřejmou chybu v psaní, místo 18/4 mělo být správně 18/1, což vyplývá i ze zbytku textu a o žádné úmyslné rozšiřování převáděných nemovitostí nejde. Rozporuje tvrzení žalobkyně, že k převodu parcel č. 18/1, 18/2, 18/20, 18/24, 18/25, 18/26, 18/27 a 18/29 nedošlo poukazem na to, že u parcel č. 18/1 a 18/20 probíhá vkladové řízení.
13. K nepoměru hodnoty zajištěných nemovitostí a výši zajišťované daně konstatuje, že jsou tyto jediným potenciálním zdrojem uspokojení a bylo nutné přistoupit k vydání zajišťovacích příkazů a navázat zřízením zástavního práva. Také jde spíše o argumenty do řízení proti rozhodnutím o zřízení zástavního práva, protože zajišťovacími příkazy se nepostihuje konkrétní majetek.
14. Indiciemi ohledně útlumu ekonomické činnosti pak bylo nejen to, že po zahájení daňové kontroly došlo k předčasnému převodu nemovitostí na kupující, což nebylo v souladu s předmětem původních smluv, ale také, že v nich nadále nebude vystupovat žalobkyně, ale jiný subjekt. Neshledává důvody pro převod, které uvedla žalobkyně za relevantní. Je na žalobkyni, aby sama rozptýlila obavy kupujících a prosadila své zájmy. Žalobkyně měla spoustu příležitostí své jednání vysvětlit od daňových kontrol až po odvolání, ale pouze setrvala na tvrzení, že jde o běžnou developerskou činnost. Předestřené další fáze vývoje žalovaný také zpochybňuje, protože jsou v rozporu s výše uvedenou změnou subjektu, který bude ve výstavbě převedených nemovitostí pokračovat. Finanční ukazatele také nepoukazují na dobrou ekonomickou stabilitu. Žalovaný považuje výše zmíněné za dostatečné naplnění podmínek k vydání zajišťovacích příkazů a žalobkyně svá tvrzení o své ekonomické stabilitě nijak nedokládá.
15. Správce daně nepostupoval v rozporu s ustanoveními § 166 odst. 1 písm. a) a § 150 odst. 6 DŘ. V zajišťovacích příkazech jen uvedl informaci o nedoplatcích i o příchozích platbách spolu s daty zaevidování na účet správce daně. Zjištění ohledně nedoplatků navíc slouží jen na podporu dalších skutečností ohledně chování žalobkyně, která si neplní řádně a včas daňové povinnosti.
16. Ohledně osoby Pavla Svobody odkazuje žalovaný na napadené rozhodnutí a zajišťovací příkazy. Závěry o sídle žalobkyně sloužily jen jako informace o zjištění správce daně v rámci vyhledávací činnosti.

IV. Posouzení věci soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Obě strany souhlasily s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
18. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
19. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
20. Institut zajišťovacího příkazu je předstižným rozhodnutím a nelze v jeho rámci požadovat provádění podrobnějšího dokazování, zároveň se ale pomocí něj závažně postihuje ekonomická sféra daňového subjektu a musí jeho vydání předcházet úvaha, zda nelze použít méně invazivních nástrojů. Okolnosti, z nichž správce daně dovozuje naplnění podmínek pro jeho vydání, musí být řádně a přesvědčivě odůvodněny.
21. Z § 167 odst. 1 DŘ plyne, že pro vydání zajišťovacího příkazu, musí být naplněny dvě podmínky. První podmínkou je, že existuje stanovená daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo přiměřená pravděpodobnost, že daň bude stanovena. Druhou podmínkou je odůvodněná obava, že daň bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi.
22. Ohledně první podmínky se Nejvyšší správní soud vyjádřil ve výše citovaném rozsudku č. j. 6 Afs 125/2020 – 38, na který poukazuje žalovaný, a podle kterého není v odůvodnění zajišťovacího příkazu (§ 167 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu), který byl vydán až po rozhodnutí o stanovení daně třeba dovozovat přiměřenou pravděpodobnost, že daň bude v budoucnu v určité výši stanovena, a to ani tehdy, pokud rozhodnutí o stanovení daně dosud nenabylo právní moci. Judikatura navíc počítá i se situacemi, kdy je dodatečný platební výměr na daň zajištěnou zajišťovacím příkazem, později zrušen, avšak zajišťovací příkaz přesto v soudním přezkumu jako zákonný ob stojí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. února 2017 č. j. 1 Afs 275/2016 – 22, bod 35 a rozsudek ze dne 7. ledna 2016 č. j. 4 Afs 22/2015 – 104, bod 48). Jelikož v posuzované věci byla vydána rozhodnutí, kterými byla žalobkyni stanovena daň v konkrétní výši (dodatečné platební výměry), má krajský soud za to, že první podmínka pro vydání zajišťovacích případů je splněna. Námitky žalobkyně ohledně vad těchto rozhodnutí přísluší do řízení o odvolání proti těmto rozhodnutím případně jejich následného soudního přezkumu.
23. Soud se dále zabýval naplněním druhé z podmínek. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku 1 As 27/2014, ze dne 16. 4. 2014, uvedl, že „naplnění odůvodněné obavy [ve smyslu § 167 odst. 1 DŘ] je třeba zkoumat individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem

případu. Existence odůvodněné obavy musí být založena na konkrétních poměrech daňového subjektu, které musí být vztaženy k výši dosud nesplacené nebo nestanovené daně. Zajišťovací příkaz lze vydat i v případech, kdy ucelený a logický okruh indicií nižší intenzity (než je např. hrozba insolvence či účelový odprodej majetku daňovým subjektem) svědčí o nedobré ekonomické situaci daňového subjektu, která ve vztahu k výši dosud nesplacené či nestanovené daně vyvolá odůvodněnou obavu o schopnosti daňového subjektu daň v době její vymahatelnosti uhradit“. V navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 6 Afs 373/2017-38 je dovozeno, že takovými indiciemi může být chování daňového subjektu v minulosti (např. opakované neplnění daňových povinností v zákonem stanovených lhůtách), či skutečnost, že daňový subjekt obchoduje za nestandardních podmínek a vykazuje vysoký obrát, avšak oproti tomu minimální zisk, na svých účtech generuje mnohamilionové částky, které obratem v hotovosti vybírá nebo převádí ve prospěch personálně propojených subjektů, dále vlastní majetek buď velmi nízké hodnoty anebo vyznačující se vysokou likviditou (zpravidla jde o finanční prostředky na bankovním účtu) a činí kroky směřující k ukončení či výraznému omezení ekonomické činnosti. Navíc jsou-li důvody nasvědčující pravděpodobnosti, že daň bude stanovená, „slabší“, lze zajišťovací příkaz přesto vydat, jsou-li zjištěny „silné“ důvody nasvědčující pravděpodobnosti budoucí nedobytnosti daně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2016, č. j. 4 Afs 22/2015 – 104) a obráceně.

24. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně byla v době vydání zajišťovacích příkazů vlastníkem nemovitých věcí v katastrálním území Kociánov, obec Loučná nad Desnou, LV 784, parc. č. 17/4, 18/1, 18/2, 18/16, 18/17, 18/19, 18/20, 18/21, 18/22, 18/23, 18/24, 18/25, 18/26, 18/27, 18/28, 18/29 (pokud jde o parc. č. 18/4, považuje soud její uvedení za zjevnou chybu a nespátřuje v ní žádné vedlejší pohnutky žalovaného) a nemovitých věcí v katastrálním území Rejhotice, obec Loučná nad Desnou, LV 777 parc. č. 53/2 a 53/10. Dle odůvodnění rozhodnutí o vydání zajišťovacích příkazů správce daně zjistil, že u několika z těchto nemovitých věcí bylo zahájeno vkladové řízení o převodu vlastnického práva. Dále správce daně zjistil, že na účtech vedených ve prospěch žalobkyně činí zůstatky 0 Kč a není vlastníkem žádného motorového vozidla, letadla či lodě. Žádný jiný majetek správce daně nedohledal a žalobkyně vlastnictví dalšího majetku neprokázala. Vzhledem k tomu, že výše zmíněné nemovité věci představují jediný zjištěný majetek žalobkyně a u některých z nich začalo docházet k odprodeji v návaznosti na prováděnou daňovou kontrolu, přičemž jsou k nemovitostem zapsána další zástavní práva s lepším pořadím, než je pohledávka správce daně vyvolává odůvodněnou obavu ve smyslu § 167 odst. 1 DŘ, minimálně ve výše zmíněné nižší intenzitě, zejména pokud jsou spojeny se změnou původních smluv uzavřených s kupujícími, ve kterých nadále nebude působit žalobkyně přímo, ale jiný subjekt v rámci skupiny a veškerá plnění plynoucí z prodeje nemovitostí žalobkyně odesílá na tento či jiný subjekt v rámci skupiny, což také vyvolává odůvodněnou obavu (rovněž alespoň nižší intenzity), že dojde k ekonomickému útlumu žalobkyně. Žalobkyně vyvrací svůj ekonomický útlum tvrzením o stavbě inženýrských sítí a třetí etapě, ale v žalobě toto ničím nedokládá. Pokud toto má plynout z webových stránek skupiny Dalphen uvedených v napadeném rozhodnutí v odstavci [55], pak krajský soud shodně s žalovaným konstatuje,

že sice se zde píše o třetí etapě, ale ze stránek neplyne, že by tuto činnost měla provádět žalobkyně, a ne jiný subjekt v rámci skupiny. Firma nebo IČO, které by identifikovaly konkrétní subjekt, zde zcela chybí.

25. Dle přiloženého správního spisu si žalobkyně sice plní zákonné povinnosti ohledně podávání daňových přiznání a kontrolních hlášení, ale hrazení daňových povinností opakovaně neprobíhá včas a správce daně musel nedoplatek vymáhat. Z nízké platební morálky žalobkyně tak správce daně oprávněně vyvozuje další odůvodněnou obavu ve smyslu § 167 odst. 1 DŘ (byť i třeba nižší intenzity). I neuhrazení nižších daňových nedoplatků dobrovolně může indikovat neuhrazení daňového nedoplatku v milionové výši (Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2022, č. j. 14 Af 49/2021-62).
26. Ze správního spisu ani jiných okolností také nevyplyvá, že by správce daně porušil § 166 odst. 1 písm. a) a § 150 odst. 6 DŘ. V odůvodnění zajišťovacích příkazů uvedl nedoplatky na osobních daňových účtech žalobkyně k 10. 2. 2025 včetně následně příchozích plateb od Dalphen Finance s.r.o. na účty správce daně. Stav ke dni vydání zajišťovacích příkazů je tedy naprosto zřejmý a nijak nezkresluje skutečnost.
27. Osoba jednatele Pavla Svobody, za kterým je podle údajů ze správního spisu vedeno hned několik exekučních řízení a v minulosti působil ve společnostech, z nichž několik neplnilo zákonem stanovenou povinnost zveřejňovat účetní závěrky, skončilo v likvidaci nebo v insolvenčním řízení může také vyvolávat odůvodněnou obavu, zejména v kontextu ostatních uvedených okolností. Dle informací dostupných ve Veřejném rejstříku působil pan Pavel Svoboda jako likvidátor pouze ve společnostech, ve kterých dříve působil jako člen statutárního orgánu, popř. společník nebo takto působile jiné osoby se kterými je společníkem nebo členem statutárního orgánu v jiných společnostech. Krajský soud proto neshledává vysvětlení žalobkyně za věrohodné, jelikož jeho činnost nevykazuje znaky soustavné profesní činnosti likvidátora. I kdyby existovalo jiné takové působení, jak tvrdí žalobkyně, nesnížilo by to celkovou váhu souhrnu indicií pod akceptovatelnou mez, neboť se jedná v celkovém souhrnu a v porovnání s ostatními skutečnostmi o marginálii, na níž napadené rozhodnutí nestojí.
28. Ačkoli nelze souhlasit s žalovaným, že by závěry o virtuálním sídle byly v zajišťovacích příkazech pouze jako informace o zjištění správce daně v rámci vyhledávací činnosti. Z textu odůvodnění zajišťovacích příkazů (např. str. 32 u zajišťovacího příkazu č. j. 491476/25/3200-80542-803560) je zřejmé, že má jít také o jeden z důvodů, pro které je příkaz vydáván. Změna sídla na virtuální sídlo sama o sobě důvod k pochybnostem zpravidla nezavdává, ale s přihlédnutím k ostatním uvedeným skutečnostem může tyto pochybnosti podpořit a zesílit.
29. Na základě výše uvedeného má soud za to, že obě podmínky pro vydání zajišťovacích příkazů byly v posuzované věci naplněny, jelikož existuje rozhodnutí, kterým byla stanovena daň, a tato v době vydání nebyla splatná a obavy o dobytosti daně jsou podloženy vícero okolnostmi různé intenzity, které ale ve svém souhrnu dostatečně odůvodňují vydání zajišťovacích příkazů.

30. Pokud jde o tvrzený nepoměr hodnot nemovitých věcí, ke kterým bylo zřízeno zástavní právo a výši nesplacené daně, není tato námitka součástí předmětu řízení, neboť zajišťovacími příkazy, které potvrzuje napadené rozhodnutí, se žalobkyni pouze ukládá uhradit částku k zajištění dosud nesplacené daně na účet správce daně. Tato námitka přísluší do řízení o zřízení zástavního práva a soud se jí proto zde nezabýval.
31. Vzhledem k tomu, že krajský soud neshledal důvodný žádný žalobní bod a napadené rozhodnutí je zákonné, žaloba není důvodná, a soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
32. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, který náhradu nákladů nepožaduje a procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu soud rozhodl o nákladech řízení tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 4. června 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu